

גליון 66

- ענקזיעטי
- דיפרעסיע
- מאביעס
- עדיקשאנס
- או.ס.ד.
- מאניק אטאקעס
- סעלף קאנפידענס
- א.ד.ג.

טעראפי

געקליבענע בריוון פון ספר עצתו אמונה - ארויסגעגעבן דורך מוסדות היכל הקודש ברסלב - בנשיאות הראש ישיבה שליט"א

אניסל רייכערן, צו בארואיגן די נערווען?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

צום ערשט וויל זיך באדאנקען פאר די גוטע לעבן ברוחניות
אנשטאט וואס איך באקום יעדן טאג פון פריש פונעם ראש
ישיבה שליט"א.

איך וויל נאכאמאל פרעגן א שאלה וואס שטערט מיר שוין א לאנגע
צייט, און איך וויל זיך פרייען אויב דער ראש ישיבה שליט"א וויל
מיר קענען אן עצה געבן.

איך לייד אסאך פון מחשבות און בלבולס וואס דרייען זיך מיר
אין קאפ, עס מאכט זיך טעג ווען איך וויל זייער אנגעצויגן, איך
שפיר ווי איך קען עס מער נישט איבערטרעפן, און איך האב
געזען אז דאס רייכערן א ציגארעט באראאיגט מיר די נערווען,
נישט ממש רייכערן רעזולטאטס, נאר כאפן אמאל א ציגארעט
דא און דארט אביסל.

האב איך געוואלט פרעגן אויב איך קען זיך ערלויבן צו רייכערן
אביסל פון צייט צו צייט, ווען איך שפיר אז איך דארף עס האבן
וויכטיג פאר מיינע נערווען, אדער זאל איך זיך האלטן שטארק
נישט צו צווייגן צו קיין ציגארעט בכלל?

י"ש כח

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ויגש, ב' טבת, זאת חנוכה, שנת
תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד... נרו יאיר.

רייכערן בארואיגט נישט

רייכערן בארואיגט נישט, רייכערן ציט מער אן די נערווען; לערנען
תורה בארואיגט די נערווען, גורם זיין פרקים משניות בארואיגט
די נערווען; זאג משניות וועסטו באקומען געזונטע שטארקע
נערווען.

דער רבי האט נישט געוואלט מען זאל רייכערן

רייכער נישט, עס איז נישט קיין גוטע זאך, דער רבי האט נישט
געוואלט מען זאל רייכערן (חיי מוהר"ן סימן רעג, תעב). מאך זיך א
שיעור אין משניות, לכתחילה זאלסטו זאגן יעדן טאג אכצן
פרקים משניות, ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי
נתן זכרוננו לברכה ער זאל יעדן טאג זאגן "ח"י פרקים משניות",
אויך האט דער רבי געזאגט פאר עטליכע פון אנשי שלומינו זיי
זאלן זאגן יעדן טאג "ח"י פרקים משניות" (עיין שיחות הר"ן סימן קפה).

און מוהרא"ש זאגט: "וואס דער רבי האט געזאגט פאר מוהרנ"ת
איז פאר אונז אלע געזאגט געווארן".

דער הייליגער טשערנאבלער מגיד זי"ע שרייבט אז מ'זאל זאגן אכצן פרקים משניות יעדן טאג

קענסט זיך נישט פארשטעלן דאס גרויסקייט פון זאגן אכצן
פרקים משניות יעדן טאג. עס שטייט פון הייליגן טשערנאבלער
מגיד זכותו יגן עלינו אין זיין ספר ליקוטי תורה (הדרכה ו): "תאמר
ח"י פרקים משניות בלי פירוש בכל יום", זאלסטו זאגן יעדן טאג אכצן
פרקים משניות, אן קיין טייטש, "בדי שתנמור בכל חודש כל השנה
בדברים"; אזוי וועסטו דאס ענדיגן יעדן חודש, "בן תנהג כל ימי חייך",
אזוי זאלסטו זיך פירן דיין גאנצן לעבן. אויך ווערט געברענגט
פונעם הייליגן מהר"ם פאפירש (אור צדיקים סימן כב, אות יא): "טוב
למוד משניות בכל יום", עס איז זייער גוט מען זאל יעדן טאג
לערנען משניות, "ואם אפשר שישלים ח"י פרקים בכל יום, נגיד ח"י
עולמות, מה טוב ומה נעים", און אז מען קען לערנען יעדן טאג אכצן
פרקים משניות אנטקעגן די אכצן וועלטן, אוי ווי זיס און אוי ווי
גוט וועט אים זיין, "יהי חלקי עמו", איך וויל האבן א חלק מיט זיי,
"כי הוא תיקון גדול לפני הברית, סוד קל חי", ווייל מיטן זאגן אכצן
פרקים משניות איז מען מתקן וואס מען האט פוגם געווען אין די
חטא פון פגם הברית, וואס פון דעם קומען די אלע נערווען השם
ישמרינו, "ויש להם גם בן סגולה להירוג היצר הרע", אויך האט דאס א
סגולה צו הרגענען דעם יצר הרע, "גם סגולה להמשיך נשמה, שהיא
אותיות משנה", אויך האט דאס א סגולה צו ברענגען א ריינע נשמה
אויפן מענטש.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע
ענינים.

ווי אזוי האלט מען זיך רואיג מיט אזעלכע שרעקעדיגע נייעסן?

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך בין זיך זייער מחיה מיט די שיעורים און בריוו, א גרויסן
י"ש כח.

איך האב א זאך וואס נאמט מיר ממש צו די מלחמה, איך ליין
די נייעס יעדע וואך שבת, און איך זע אז דער מצב אויף דער
וועלט ווערט מער און מער אנגעצויגן צווישן אלע לענדער, און איך
ציטער אויב עס וועט חס ואלוף אויסברעכן א מלחמה. אסאך
מאל קען איך ממש נישט איינשלאפן פאר נערוועזקייט.

טראכטנדיג וואס וועט זיין מארגן. איז דא אפסאס אן עצה פאר
אס?

ש"כ

תשובה מאת הראש ישיבה שליט"א:

בעזרת ה' יתברך - יום ב' פרשת ואתחנן, י"א מנחם-אב, שנת
תשע"ט לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר. איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

מ'טאר נישט ליינען צייטונגען אין שבת

קודם כל זאלטו וויסן על פי הלכה טאר מען נישט ליינען שבת
קיים צייטונג, אזוי ווי עס ווערט גע'פסק'נט (שלחן ערוך אורח חיים סימן

שז, סעיף טז; עיין משנה ברורה סעיף קטן סג).

ובפרט אז דאס מאכט דיר
דערשראקן איז דאך זיכער אז מען
טאר נישט (משנה ברורה סימן שז, סעיף
קטן ג).

עס ברענגט אומזיסטיגע פחדים
אפילו אין די וואכן טעג זאלסטו
נישט ליינען קיין צייטונגען ווייל עס
נעמט צו דעם מח מחשבה פונעם
מענטש און עס ברענגט אומזיסטיגע
פחדים וכו'. דער הייליגער מנחת
אלעזר טייטשט דעם פסוק פון די
תוכחה (ויקרא כו, לו): "וְהָבֵאתִי מִכֶּדֶר
בְּלִבְכֶם", דער אייבערשטער זאגט,
אויב מען וועט נישט גיין אין די וועגן
פון די תורה וועל איך ברענגען א

מורא אין ענק, "וְדַרְדַּר אֶתֶם קוֹל עֲלֵה נִדְף", איר וועט אנטלויפן פאר
שרעק פונעם קול וואס די בלעטלעך געבן ארויס ווען די ווינט
בלאזט אויף דעם, טייטשט ער (בספר חיים ושלום) אז דער "עֲלֵה
נִדְף", מיינט מען דער פארשטונקענעם בלעטל פון א צייטונג וואס
דערשרעקט טאג איין טאג אויס פון מלחמות וכדומה.

מען ווערט דערשראקן און צעמישט

חכמינו זכרונם לברכה ברענגען (תורת כהנים, ז) רבי יהושע בן קרחה
האט דערציילט, "פֶּעַם אֶחָת הָיוּ יוֹשְׁבֵים בֵּין הָאֵילָנוֹת", איינמאל
זענען מיר געזיצן צווישן די ביימער, "וַיִּשְׁכַּח הָרוּחַ וְהַפִּיחוּ הָעָלִים זֶה
בָּזֶה", אינמיטן האט א ווינט צעבלאזן די ביימער און די בלעטלעך
האבן זיך געשאקלט איינער אויפ'ן צווייטן און ארויסגעגעבן א
קול, "עֲמִדְנוּ וְרָצְנוּ וְאָמְרָנוּ 'אֹי לָנוּ שָׂמָּה יִדְבְּקוּנוּ הַכְּרָשִׁים!'"; מיר זענען
אנטלאפן פון פחד אז מען גייט אונז הרג'נען, "לְאַחַר זֶמַן נִפְגְּיוֹנוֹ
אֲחֵרֵינוּ, וְרָאִינוּ שָׂאִין בְּרִיד", נאכדעם האבן מיר געזען אז קיינער
יאגט נישט און קיינער לויפט אונז נישט נאך, האבן מיר געוויינט
אז עס איז מקוים געווארן ביי אונז דאס וואס שטייט "וְדַרְדַּר אֶתֶם
קוֹל עֲלֵה נִדְף"; אזא פנים האבן די וואס ליינען צייטונגען, מען
ווערט דערשראקן און צעמישט. מען קען נישט שלאפן פון פחד,
בשעת קיינער יאגט נישט און קיינער רודפ'ט נישט.

תלמידי היכל הקודש נעמען נישט אריין אין שטוב קיין שום
צייטונג און קיין שום מאגאזין; דער גאנצער צייטונג איז איין
שטיק ליצנות און איין גרויסער בלאף. די ציל פון א צייטונג איז
נאר צו ווייזן (צפניה ב, טו): "אֲנִי וְאֶפְסִי עוֹד", איך, איך און נאכאמאל
איך, און עולם גולם שטייט און ליינט דאס בשעת מען כאפט
נישט אז עס גייט אריבער א טאג נאך א טאג א וואך נאך א וואך
און מען האט גארנישט דערפון, דאס איז חוץ דעם וואס עס נעמט
אווועק דאס יראת שמים פונעם מענטש.

א רחמנות אויף די וואס ליינען שעות אויף שעות דעם

נארישן צייטונג

איך דאנק דעם אייבערשטן אז מיי טאטע שליט"א האט קיינמאל
נישט געלאזט אריין ברענגען אין
שטוב קיין שום צייטונג; שבת האב
איך געזען מיי טאטע שליט"א נאר
לערנען און פארברענגען מיט די
קינדער, איך האב נישט געוויסט
בכלל אז עס איז דא צייטונגען ביז
איך בין געפארן לערנען אין ישיבה
וואו האב איך געזען דאס רחמנות
פון די וואס ליינען שעות אויף שעות
דעם נארישן צייטונג.

שבת איז א צייט פון לערנען און
דאווענען. חכמינו זכרונם לברכה
זאגן (תנא דבי אליהו, פרק א): אויפן
פסוק (תהלים קלט, טז): "מִיָּמִים יֵצְרוּ וְלוֹ
אֶחָד בָּהֶם, זֶה יוֹם שַׁבָּת לַיהוָה, אֵף עַל
פִּי שְׁאֵתָם עוֹשִׂים מְלָאכָה כָּל שֵׁשֶׁת יָמִים",
אפילו א מענטש ארבעט א גאנצע וואך, "יוֹם הַשַּׁבָּת יַעֲשֶׂה כוֹל
תּוֹרָה", זאל ער אויסנוצן שבת אויף לערנען תורה, "מִכָּאֵן אָמְרוּ:
לְעוֹלָם יִשְׁכְּבוּ אֲדָם וַיִּשְׁנֶה בְּשַׁבָּת, וַיֵּלֶךְ לְבֵית הַכְּנֶסֶת וּלְבֵית הַמִּדְרָשׁ, וַיִּקְרָא
בַּתּוֹרָה וַיִּשְׁנֶה בְּנִבְיָאִים, וְאַחֵר יֵלֶךְ לְבֵיתוֹ וַיֵּאכַל וַיִּשְׁתֶּה, לְפִי שָׂאִין לוֹ מִנוּחָה
לְקוֹדֶשׁא בְּרִיד הוּא אֵלָּא עִם עוֹשֵׂי תּוֹרָה בְּלִבָּר, דערפאר זאל א מענטש
אויפשטיין שבת צופרי און גיין אין שול לערנען און דאווענען, און
נאכדעם אהיים גיין מאכן די סעודה, ווייל דער אייבערשטער האט
נישט קיין נחת פונעם מענטש נאר ווען ער לערנט תורה.

אז דו וועסט אננעמען מיינע ווערטער, דו וועסט מער נישט אריין
קוקן אין צייטונגען וכדומה וועט דיר גוט זיין בזה ובבא .

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט מצליח זיין אין אלע דייענע
וועגן.

איך האב מורא פון אן עלעוועטאר

ווי אזוי מאכט מען אז א שטארקע אמונה זאל נישט שטערן דאס לעבן?

קוקט ארויס אויף די קוואל פון גילוי כחצ"ה